תלמוד ירושלמי · מפרשים · נועם ירושלמי · סדר נזיקין

נועם ירושלמי על מכות

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

נועם ירושלמי על מכות

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/נועם-ירושלמי-על-מכות/
הקובץ נוצר ב־20 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק ב 4
הלכה ו 4

פרק ב

הלכה ו

קטע יב

שם (ה"ו) שלש ערים הפריש משה בעבר הירדן משבאו לארץ הפרישו עוד שלש כו' שנאמר שלש שלש שלש הרי תשע אבא שאול אומר שלש שלש של שלש שלש הרי תשע ועוד הרי שנים עשר ר' נהוראי אומר שלש שלש שלש הרי תשע ועוד הרי שנים עשר על השלש הרי ט"ו כתיב שש ערי מקלט תהיינה לכם שיהו ששתן קולטות כאחת ותימר אכן עיין בפ"מ שנדחק בזה מאד:

ולי נראה שהוא ט"ס ונתחלפו התיבות (וכצ"ל) כתי' שש ערי מקלט תהיינה לכם ואת אמר אכן שיהו ששתן קולטות כאחת (פי' דמקשה על אבא שאול שאמ' שלש שלש של שלש שלש הרי תשע כו' וע"ז מקשה כתיב שש ערי מקלט תהיינה לכם ואת אמר אכן (פי' שאיך אמר שהן תשע) וע"ז משני שיהא ששתן קולטות כאחת (פי' הא דכתי' שש ערי מקלט תהיינה היינו שיהא ששתן קולטות כאחת וכמו דתנן במתניתין עד שלא נבחרו שלש שבא"י לא היו שלש שבעבר הירדן קולטות שנאמר שש ערי מקלט תהיינה עד שיהו ששתן קולטות כאחת דאם לא הי' שש לא הי' שלש שבעבר הירדן קולטות דבעינן שיהא ששתן קולטות כאחת אכל אף על פי כן הוסיפו עוד והיו תשע ואעפ"כ היו השש קולטות קודם שהוסיפו עד תשע:

קטע יד

עוד שם מאי טעמא דר' יהודה כי יחם לבבו (ופי' הפ"מ מאי טעמא דר' יוסי הגלילי גרסינן דקאמר במתניתין מצוה ביד גואל הדם משום דכתיב והי' כי יחם לבבו פן ירדוף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו כו' ושמע מינה דמצוה עליו לרדוף אחריו) ושגה בזה וצריך לגרוס מ"ט דר' יוסי ב"ר יהודה דאומר בתחילה א' שוגג וא' מזיד מקדימין לערי מקלט וב"ד שולחין ומביאין אותו משם מי שנתחייב מיתה הרגוהו ושלא נתחייב מיתה פטרוהו וע"ז אומר דמ"ט דר' יוסי בר יהודה דא' שוגג וא' מזיד מקדימין לערי מקלט ע"ז אומר דכתיב כי יחם לבבו ויהרוג את המזיד בלא דין סנהדרין ע"ז אומר דא' שוגג וא' מזיד מקדימין לערי מקלטו

קטע טו

עוד שם א' ר' אבהו וחוזר במיתתו של שלישי (ופי' הפ"מ דקאי הא דקתני במתניתין וחוזר במיתתו של שני וקאמר דכך הדין למי אם מת זה הכהן שמינוהו תחת הראשון

ואח"כ נגמר דינו חוזר במיתתו של שלישי וקמ"ל דלעולם חוזר במיתת זה שנגמר דינו לפניו):

[**ולי** נראה דצ"ל וחוזר במיתת של שלשה וקאי אהא דתנן ההורג כה"ג וכה"ג שהרג אינו יוצא משם לעולם וקאמר דזהו דווקא אם ליכא כהן אחר אבל אם איכא כהן אחר א' משוח וא' מרובה בגדים וא' משיח שעבר אזי יוצא במיתתו של שלשה וכמו שכתבו התו' בסנהדרין (דף י"ח) בד"ה אינו יוצא משם לעולם (פי' וכגון שלא מינו עד אחר שנגמר דינו וכגון דליכא משיח שעבר וליכא משוח מלחמה דמשוח שעבר מחזיר את הרוצח לדברי הכל ומשוח מלחמה פלוגתא דר"י ורבנן) וע"ז אמר וחוזר במיתתו של שלשה ומתניתין מיירי בדליכא הני שלשה וע"כ אינו יוצא משם לעולם]: